

Verenjano

Azaghal

Kun Kuunsäteet Valaisevat
Munumentaaliset Korvet
Se Saapuu Taas Saalistamaan
Verta, Jano Yö Yöltä Kasvaa

Lykantropian Kirous
Suden Henki Astuu Ihmiseen
Noiduttu Ikuisesti
Täydenkuun Aikaan Vaanimaan

Huuto Tuskan Ja Raivon
Kaikuu Halki Metsien
Kun Ihmissuden Jalanjäljiksi
Jää Vain Kuolemaa

Joka Täysikuu Se Nousee
Peto, Puhdas Vihassa
Yön Jokainen Ääni on Sen
Yön Jokainen Liike on Sen